

Лісовий вісник №11 (38)
14.10 – 14.11.2014

ЛВ

**Мрійливий
листопад**

(СТОР. 28)

**Зустріньте 2015-й із «Лісовим вісником»!
Наш передплатний індекс: 89631**

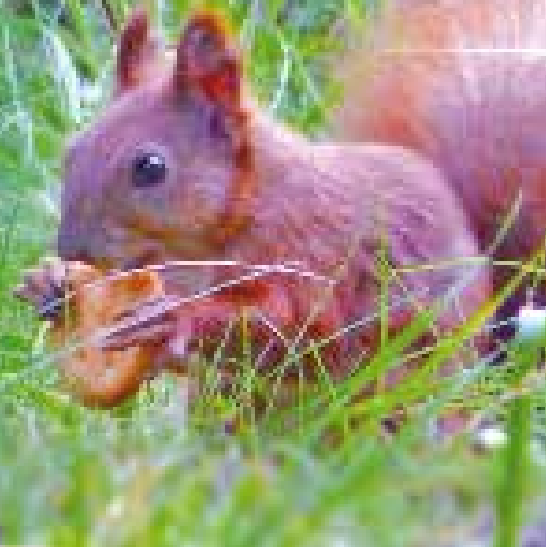
Шановні читачі!

Передплатіть «Лісовий вісник» та отримайте приз!

Передплативши Всеукраїнський журнал «Лісовий вісник» та надіславши на адресу редакції копію квитанції у конверті з позначкою «передплата», ви автоматично стаєте учасником розіграшу від «ЛВ». За передплату на квартал розігруються: авторська кружка від видання та стілець-триніжка. За передплату на півріччя – дорожня праска та вудка. **За річну передплату – GPS-навігатор.**

**Передплатний індекс:
89631**

Читайте «ЛВ» та ВИГРАВАЙТЕ!

На правах реклами

**PALETTENFABRIK
BASSUM**

**Екологія
в побуті**

Заснована у 1961 році,
і сьогодні займає позиції
лідера на європейському
ринку дерев'яної тари.
www.bassum.com

Адреса:

пр-т Волі, 30, м. Луцьк,
Волинська обл., Україна, 43000
тел./факс: (0332) 72-75-57,
тел. редакції: 068 424 10 84
тел. бухгалтерії: 095 828 57 27
e-mail: lis.gurnal@gmail.com
Веб-сайт: www.lisvisnyk.at.ua

Головний редактор:

Чурило Оксана Андріївна
e-mail: oxana_thurilo@mail.ru

Редколегія:

Колісник Б. І. – заслужений лісівник України, кандидат економічних наук, голова постійної комісії з питань екології, раціонального використання природних ресурсів Волинської області

Туниця Ю. Ю. – Президент Лісівничої академії наук України, ректор Національного лісотехнічного університету України, академік НАН України, заслужений діяч науки і техніки України, доктор економічних наук, професор

Дизайн та верстка:

Микола Волошин
Кореспондент: Анна Кравець
Позаштатні кореспонденти:
у Волинській обл. – Валерій Пневський,
у Луганській обл. – Володимир Мартинов,
у Рівненській обл. – Тетяна Мизнікова
Позаштатні фотокореспонденти:
Ганна Світко, Костянтин Баран,
Олександр Дурманенко
Бухгалтер: Віра Думська

Передрук та інше використання стилю, дизайну, фото та змісту без письмового дозволу редакції не допускається

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних та зміст рекламних матеріалів.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій.
Надіслані на адресу редакції фото та рукописи не повертаються

Усі права захищені

©ТзОВ «Лісовий вісник»
Луцьк, 2014 р.

Віддруковано у ТзОВ «Друкмаркет»

Перша сторінка:

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА

Редакція журналу запрошує до співпраці регіональних кореспондентів, мисливців, рибалок, любителів природи та рекламних агентів

Журнал можна передплатити у відділеннях Укрпошти або придбати та замовити у редакції

Зміст

- 4 Готуючись до зими
  - 6 Майстер-клас від майстра лісу
  - 7 Лісове марнотратство
  - 8 Олика: від розквіту до занепаду
  - 12 Вибираємо бензопилу
  - 14 І пні підстрибували до верхів'я сосен
  - 16 Насолодитися Баварією за чотири дні...
  - 18 Під покровом Пріснодіви
  - 19 Свято гарбуза
-
- 20 Приборкання норавливого
  - 21 Фруктовий сад для... звірів
  - 22 Цікаве про відоме – сірник
  - 24 Вже на узліссі жаром осіннім рясно палає глід...
  - 25 «Світла трава»
  - 26 Квітково-кулінарний бум
  - 28 Мрійливий листопад
  - 29 Зустрічаємо гостей
  - 30 Світ очима дитини
  - 31 Лісовичок

колонка редактора

Коли знівелювалася професія лісівника? Коли ліс дійсно став темним? Коли зі спеціалістів і закоханих у природу та свою професію людей лісівники перетворилися у лісорубів та тих, хто знає лише калькуляцію?

Таке враження, що десятиліттями ми поволі втрачаємо сутність лісівничої професії. Професії, яку споконвіку поважали.

Останнім часом лісівнича нива стала плацдармом для втілення в реальність особистих інтересів, які далекі від розвитку самої галузі. А ліс де? Де прагнення зберегти і примножити?

На жаль, і династії лісівників стали справою якщо не негативною, то непопулярною. А не варто забувати, що передати любов до улюбленої професії синові чи доньці споконвіку вважалося однією з найбільших чеснот. Батько чи мама намагалися навчити всього, що знали самі, і вимагали від нащадка більшого. Більшого у розвитку того, що вже зроблено.

Поряд із цим уже багато років проглядається синдром такого собі моряка на суші, коли поняття «посада» і «професіонал» стають справами досить різними, а інколи навіть протилежними. Нерідко людина отримує посаду і лише потім починає здобувати відповідну освіту. Ба, навіть не здобувати, а купувати диплом відповідного зразка! Але, як показує досвід, така людина, окрім амбіцій, пихи, жаги до підкорення всіх і вся так нічого й не принесе.

А між тим, лісівнича школа має славу історію. Історію, яка говорить про те, як цю професію вибирали не гаманцем і підрахунком прибутків, а серцем. Коли ліс для людини був тією територією, що давала наснагу, віру в добро, розуміння чистоти законів природи. Коли ліс учив жити, а не виживати, а закони звірів допомагали розуміти, що ти людина і маєш чинити по-людськи.

Часи змінилися. І не на користь лісові. Розповіді про те, що твої діти опановують твою ж професію усе частіше розцінюється не як гордість, а як вибачення. Кадрові рішення нагадують шахову дошку, на якій доставляють фігурки доміно. І від того гра стає все більш незрозумілою, абсурдною.

Патріоти лісу відходять у тінь, даючи можливість втрутитися у справу бізнесменам. Так, ліс має свою ціну, але чи не зависока вона для самого лісу і його майбутнього. Мовчимо... І ліс мовчить. А тим часом говорять крикуни і лицеміри, хапуги і ті, хто бажає нажитися на смутних часах. І це вже стосується не тільки лісівничої професії.

...Кажуть, час розставить всі крапки над «і». Але скільки треба того часу і чи буде в Україні можливість фіксувати ті крапки?

Знаю багатьох прекрасних лісоводів: нинішніх, колишніх і тих, які лише мріють стати на стежку служіння лісові. Людей, закоханих у свою справу, тих, які вчаться постійно, незважаючи на той багаж знань, який уже носять за плечима. Бачу й інших, які мало знають і ще менше хочуть знати. Але попри це, вони позиціонують себе як незамінних у лісівничій галузі. Не хочеться нікого розчаровувати, але треба пам'ятати про ефект бумеранга, який досить часто спостерігаємо саме у природі: все повертається. Природа у диплом не зазирає, але вона має можливість побачити душу. Вона все бачить.

Оксана ЧУРИЛО,
заслужений журналіст України,
головний редактор Всеукраїнського журналу «Лісовий вісник»